Johannes de Sancto Geminiano: Liber de exemplis ac similitudinibus rerum. Ed: Sebastian Brant

[Basel]: Johann Froben and Johann Petri de Langendorff, 25 Jan. 1499 Seite 300

⁊ hyemis cõfinio quasi exacta estate se re/
ferunt. i. ad nos redeũt. q̊bꝰ nos molimur
insidias ⁊ diuerso genere nũc ĩfida sede de
cipere: nũc fisco fallere: nũc laqueis eos ca
ptare cõtẽdimus. Similiter pẽitentibꝰ ad
deũ ⁊ ad iusticiã redeũtibꝰ: demões velut
homines turdis diuersi generis molliunt
insidias: ⁊ nũc eos infida sede. i. tẽtatione
dignitatis ⁊ supbie decipere: nũc visco lu/
xurie fallere: nũc laqueis auaricie eos cõ/
tendunt capere. ꝓpter quod qui ad deũ ac
cedit mouetur: Eccl. ij. Fili accedẽs ad ser
uitutez dei: sta in iusticia ⁊ timore ⁊ p̄para
animã tuã ad tentationẽ. Militia enĩ ẽ vi/
ta nostra super terrã. Habemꝰ enĩ tres ho
stes. s. carnem: mundũ ⁊ demonem.

Capitulum: LXVI

Peregrinos ⁊ vi
atores esse in suo itinere pia cha/
ritate iuuãdos milui ostendũt. Nã miluꝰ
vt dicit Isid. cuculos in spatulis suscipit:
⁊ ne deficiãt ꝓpter lõga spacia itineris a par
tibus Hispanie secũ ducit. Si ergo milui h.
auibus illis faciunt que secũ eiusdẽ speciei
non sunt: quãto magis ergo debet hoc ho
mo facere homini: ⁊ christianus christiano
non solũ eiusdem nature sed et fidei eiusdẽ
cõsorti. Ecce irrationales volucres tam ra
tionis q̃z virtutis iura nesciẽtes: legem tñ
charitatis adimplẽt. de qua Apl's ad Gal.
vj. Alter alteriꝰ onera portate: ⁊ sic adim/
plebitis legẽ xp̄i. Nõ igit cõuiatorẽ tuum
etiã minorẽ vel debiliorẽ cõtẽnas aut dere
linquas: sed magis eiꝰ debilitati cõpatiẽs
curã habeas: vt sis saltẽ similis illi samari
tano quẽ etiam euãgelica narratio cõmen
dat. qui inuentũ in via vulneratũ iumẽto
suo imposuit: in stabulũ duxit: vulnera cu
rare studuit: ⁊ tandẽ stabulario cũ p̄tio cõ
mẽdauit. Ecce enĩ q̃z multa habes charita
tis obsequia: pietatis officia: et supne cõ/
passionis exẽpla: vt tu q̃z similit facere sat
agas.

Ca. LXVII

Perfecti viri assi-
milantur optimis piscibꝰ. Nam
sm Auicennã illi sunt optimi pisces q̃ mo
rant in aquis altis. Propt qḋ de marinis
illi sũt laudabiliores q̃ nõ alibi q̃z in altis/
simo pelago cõuersant. Itez qui in aq̃s
discooptis vbi pflant libere venti melio/
res sunt alijs qui cõtrario modo se habẽt.
⁊ meliores sunt illi qui sunt in aquis fortis
sime agitatis q̃z in aquis nõ motis. Ex qui/
bus collige q illi pisces sunt optimi q̃ mo/
rant in aquis altis discooptis ⁊ fortissi/
me motis. Similit illi viri sũt pfecti ⁊ opti
mi qui sũt alti p cõtẽplatiõis sublimitatẽ:
Esa. lij. Ecce intelliget seruꝰ meꝰ: exaltabi/
tur ⁊ eleuabit ⁊ sublimis erit valde. Itẽ
qui sũt discooperti per cõuersatiõis simpli
citatẽ: quia in hominibus fictis et cooper
tis per hypocrisim nõ pflat ventꝰ spũs sancti.
Sap. j. Spũs. s. discipline effugiet fictũ.
Itẽ qui sũt agitati p operatiõis mobilitatẽ
. s. qui nõ ocio vacãt: sed in bonis opibꝰ as/
sidue laborant: Eccs. ix. Quodcunq̃z põt
facere manꝰ tua instanter operare ⁊c. Itẽ
pfecti et viri spũales similes sunt auibꝰ p̄/
de: que sicut Phs dicit in. ij. libro de ani/
malibus: sunt volatus altissimi ⁊ velocis/
simi: ⁊ visus acutissimi ⁊ animositatis pxima/
xime. sicut patet in aquila: falcone ⁊ hmõi.
Similiter etiã viri pfecti sunt altissimi per
conuersationẽ: Apl's Philip. iij. Nr̃a cõ/
uersatio in celis est. Itẽ velocissimi p di/
lectionẽ: qz qui amat opat velociꝰ: ⁊ pueit
citiꝰ: vt dicit beatꝰ Bern. Itẽ sũt acutissi
mi p cõtẽplationem: Job. xlj. Omne subli
me videt. Itẽ sunt animosissimi p spũs vi
gorẽ. Nã iustus quasi leo confidens absq̃z
terrore erit: vt dicit Prou. xxviij. Item
pfectus hõ assimilat ardee. Primo ꝓpt
volatũ. Nã ardea vocat quasi ardua ꝓpt
altos volatꝰ. Formidat enĩ imbres ⁊ volat
sup nubes: vt scz pcellas imbriũ sẽtire nõ
possit. Cũ aũt volauerit significat tẽpesta/
tẽ. ⁊ hanc auẽ quidã tantulũ vocãt. Simi/
liter pfecti viri timẽtes ne instigãte diabo
lo pcellis psecutionũ inuoluant: intẽtionẽ
suã supra oĩa tẽporalia collocãt: ⁊ in sere/
nitatẽ celestis patrie vbi facies dei cõspici
tur mẽtes leuãt. De talibꝰ viris fuit Gre/
go. qui de seipso refert in dialogo: q talis
erat eius animus dũ in monasterio fuerat
q illi labẽtia cũcta suberãt: ⁊ rebus omni/
bus que voluunt eminebat: ⁊ nũq̃z nisi ce/
lestia cogitare cõsueuerat: Apl's Col. iij.
Que sursũ sunt sapite: nõ que sup terram.
Secũdo ꝓpter nidũ: quia licet auis ar/
dea in aquis cibũ querat: tamẽ in siluis et
altis arboribus nidũ locat. Quia pfectus
quisq̃z licet sm corpus pascat rebus labẽ/

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-737/0300
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG